

30. d'Eritrea a Sudan (inici personatge 1) Ets un jove de 16 anys d'Eritrea. El teu país té un servei militar que, tot i que oficialment hauria de durar 18 mesos, segueix sent indefinit i a vegades dura dècades. Multitud de joves com tu fugen, i en el teu país s'està creant una veritable generació de persones refugiades. Es recluta a nens i nenes de tan sols 16 anys, així com a gent gran, i es desenvolupa en condicions que constitueixen treball forçat. Tens molt clar que vols fugir d'aquesta situació i ja has començat a fugir cap al Sudan. Tens sort, el passat gener Sudan va tancar les seves fronteres amb Eritrea per a frenar la "immigració il·legal" i alguns coneguts no ho tindran fàcil per sortir del país... <i>passa a la carta 31.</i>	31. Arribes a Khartum, la capital de Sudan. És un gran punt de trànsit on trobes moltes persones migrants en la teva mateixa situació. Preguntant, et contacta una persona que et diu que pot portar-te fins a Líbia en camioneta per 1000 dòlars. És un viatge de 10 dies aproximadament. Si acceptes, ell et contactarà el dia abans de fer el viatge. A- Intento regatejar – <i>passa a la carta 33.</i> B- Accepto – <i>passa a la carta 34.</i>
33. Acceptes l'oferta i pagues al contacte. Un dilluns de matinada, et pugues a una camioneta amb 25 persones i creueu el desert a tota velocitat. Durant els dies del viatge, sobrevis a la set i a la gana bevent aigua adulterada i menjant galetes. Les temperatures són molt extremes tant de dia (poden superar els 50 graus) com de nit (poden baixar dels 20 graus sota zero). 1 a 6 → <i>passa a la carta 35.</i> 7 a 10 → <i>passa a la carta 36.</i> 11 a 20 → <i>passa la carta 41.</i>	32. No tens diners per pagar el viatge, hauràs de buscar una feina al mercat negre per poder pagar pel viatge. Malauradament, Líbia no és un país gaire segur per a la gent com tu. Una nit, uns milicians et segresten i et tanquen a una habitació amb 38 persones més. Tots sou homes de pell negra. Un compatriota teu et diu que en uns dies sereu posats en subhasta com a esclaus... Et diuen que algunes persones escapen o que poden comprar la seva llibertat. Tanmateix, poden passar mesos fins que ho aconsegueixes, si és que algun cop pots... probablement, mai arribaràs a Europa.
34. Aconsegueixes regatejar a 900 dòlars i pots comprar el teu passatge. Un dilluns de matinada, et pugues a una camioneta amb 25 persones i creueu el desert a tota velocitat. Durant els dies del viatge, sobrevis a la set i a la gana bevent aigua adulterada i menjant galetes. Les temperatures són molt extremes tant de dia (poden superar els 50 graus) i de nit (poden baixar dels 20 graus sota zero). 1 a 6 → <i>passa a la carta 35.</i> 7 a 10 → <i>passa a la carta 36.</i> 11 a 20 → <i>passa la carta 41.</i>	35. Al segon dia de viatge, una grup d'homes us atura el pas i us fa baixar de la camioneta. Havies sentit a parlar dels segrests de bandes a Khartum, però t'havien assegurat que faríeu una ruta segura... L'endemà et gravaran i enviaran el vídeo del teu segrest a la teva família. Tanmateix, saps que no tenen prou diners per pagar els 1000 euros que demanen per la teva llibertat... Al cap d'uns dies, ets subhastat com a esclau. Et diuen que algunes persones poden arribar a comprar la seva llibertat, o bé aconsegueixen fugir. Tanmateix, poden passar mesos fins que ho aconsegueixis, si és que algun cop pots... probablement, mai arribaràs a Europa.
36. Els dies passen i la gana, la set i les temperatures extremes et van debilitant. Cada dia estàs més dèbil i sents que no pots més. Les nits són molt fredes i els dies molt calorosos... Quan per fi et rendeixes, els teus companys no saben si has mort de set, de fred o de gana; ells mateixos estan lluitant per sobreviure i el desert no perdona...	41. Tu resisteixes el viatge, però 3 persones que viatjaven amb tu no sobreviuen. A la setmana ja heu hagut d'abandonar al desert a 5 companys... Finalment, arribes a la Trípoli, la capital de Líbia. Preguntant, aconsegueixes localitzar a una persona que promet que et/us podrà portar a la costa italiana. Et demana 2000 euros per persona per realitzar la ruta. Saps que és una ruta molt perillosa i has sentit que moltes persones s'han ofegat fent-la o què et poden tornar a Líbia fàcilment. A. Vull fer la ruta – <i>passa a la carta 42.</i> B. No puc fer la ruta (no tinc prou diners) – <i>passa a la 32.</i>

31

3J

30

30

32

35

33

33

35

32

34

34

41

4J

36

36

42.T'embarquen en una embarcació de goma, amb 100 persones més. Abans d'embarcar, t'obliguen a deixar el mòbil, a l'igual que a totes les persones de l'embarcació. Pràcticament no et pots moure entre tota la gent, amb el què la barca amenaça contínuament amb bolcar. A la barca trobes molta gent que, com tu, ve d'Eritrea. També hi ha moltes persones nigerianes. I de Guinea. Tens por. Quan la barca comença a moure's sents el desig de sortir de la barca i tornar a terra. A. Et quedes a la barca – <i>passa a la carta 43.</i> B. Just quan comença a sortir, salto – <i>passa a la 44.</i>	43. Finalment et quedes a l'embarcació, tot i que estàs molt espantat. Els motors són molt precaris, no disposeu d'eines de navegació. 1 a 10 – <i>passa a la carta 45.</i> 11 a 16 – <i>passa a la carta 46.</i> 17 a 20 – <i>passa a la carta 47.</i>
44. Just quan dos homes estan empenyent la barca per a sortir, decideixes baixar de la barca. No saps nedar, però duus l'armilla i veus que encara es toca de peus a terra. En saltar, notes com la barca amenaça de nou amb bolcar, i sents com algunes persones criden. No et gires, segueixes avançant cap a la costa el més ràpid que pots, però la roba et pesa i l'armilla no et va bé. Quan arribes a la costa, veus que hi ha un home amb una arma apuntant-te. No entens què et diu però aixeques les mans. L'home no et dispara i et deixa marxar. Marxes d'allà corrent el més ràpid que pots. <i>Passa a la carta 32.</i>	45. A les 3hores, l'embarcació és interceptada pels guardacostes libis i els 100 passatgers sou retornats a Líbia i detinguts. Algunes persones es llencen a l'aigua i intenten nedar, però tu no t'atreveixes. No saps nedar i la teva armilla salvavides no se t'agafa bé. Mentre tornes cap a Líbia, no pots parar de pensar. Ja no et queden diners, així que hauràs de treballar al mercat negre per intentar tornar a creuar. Per altra banda, has sentit a parlar de la situació de les persones com tu a Líbia i tot sembla que et portaran de nou cap allà... <i>Passa a la carta 32.</i>
46. Al cap de 3hores de navegar sense poder-te moure, l'embarcació s'atura. Tot i que intenteu tornar a engegar el motor, aquest no engega. El combustible s'ha acabat, diuen. El que sembla el cap fa una trucada per a què us vinguin a rescatar. Ningú sembla respondre a la trucada. Passen les hores i el pànic comença a envair-vos. No es veu terra per enlloc. I tu no saps nedar. La gent comença a desesperar-se. <i>Passa a la carta 46b.</i>	46b. Després d'hores de desesperació, una llanxa apareix i us rescata. Us donen mantes i us pregunten per la vostra salut. Et poses a plorar. Estàs salvat. No saps a on et porten, però si que estàs anant cap a Europa. Un jove et pregunta el teu nom, d'on véns i què fas aquí. Li expliques la veritat i li ensenyes la teva documentació. A partir d'ara, estàs a les mans dels governs europeus i de la possibilitat de què acceptin la teva sol·licitud de protecció.
47. Al cap de 3 hores de navegar sense poder-te moure, l'embarcació s'atura. Tot i que intenteu tornar a engegar el motor, aquest no engega. El que sembla el cap fa una trucada. Ningú sembla respondre. Passen les hores i el pànic comença a envair-vos. No es veu terra per enlloc. I tu no saps nedar. La gent comença a desesperar-se. El mar està bravejat i diverses persones entren en pànic. La barca es comença a desestabilitzar i sou molts els que caieu a l'aigua. La gent que no té armilla comença a aferrar-se a tu i no et deixen respirar, comences a enfonsar-te, l'armilla es va sortint i no pots respirar... lamentablement mai arribaràs a Europa.	1. Fugint de Libèria (inici personatge 2) Ets una dona de 36 anys i vas néixer i vius a Libèria. Ja fa més de 15 anys en què el teu país va començar un govern de transició a la democràcia, però el teu país segueix enfonsat en la pobresa. Vas perdre al teu pare durant la guerra i al teu marit i dues filles en els darrers 2 anys. No vols seguir vivint aquí, la teva vida no val res. Vols viatjar a Europa i, després de molt temps, has aconseguit reunir, amb ajuda de família, 2.400 euros. Tens família a Lleida i saps que els hi va força bé. <i>Passa a la carta 1b.</i>

43

↕3

42

↕5

45

↕2

44

↕↕

46b

↕ep

46

↕e

1

↕

47

↕↘

1b. A- Pots intentar viatjar per terra fins Saint Luis (Senegal) i intentar arribar a les Canàries. El viatge fins allà són 1800 km, i un cop a Senegal, hauràs de navegar fins trepitjar territori insular europeu - <i>vés a la carta 2.</i> B- Pots viatjar fins Agadez (Níger), a través de Guinea Conakry i Burkina Faso. Un cop allà t'explicaran com prosseguir el teu viatge. És una opció més llarga, però per altra banda, et fa por navegar, així que no ho tens clar... <i>vés a la carta 20.</i>	2. Travesses a peu, autobús i en taxi col·lectiu Sierra Leone, Guinea i Guinea Bissau. Finalment, arribes a Saint Luis, a Senegal. Saps que moltes dones paguen el viatge prostituint-se pel camí; i que moltes mai arriben a sortir del continent perquè es queden en els prostíbuls de les ciutats costaneres. En certa manera, et sents una dona privilegiada, tot i que saps com t'ha costat reunir tots aquests recursos i diners. Un cop arribes, vas al port i et trobes amb el passant de la patera amb qui estàs citada. T'explica que el bitllet val 1200 euros i el viatge són 1300 km. Has de pagar a l'inici del viatge. Decideixes pagar i embarcar-te. <i>Passa a la carta 3.</i>
3. Un dimecres de matinada us feu al mar, juntament amb altres 20 persones; la majoria són pescadors senegalesos. És una embarcació molt vella. Quatre dies després de la sortida, us quedeu sense aigua ni queviures. Dos dels companys, desesperats, beuen aigua de mar. Tens molta set i et plantejes fer com ells. A- Decideixes beure aigua – <i>vés a la carta 5.</i> B- Decideixes intentar sobreviure sense beure'n - <i>vés a la carta 4.</i>	4. Tot i la set, decideixes no beure aigua. Saps que no és una bona idea. Al dia següent, les persones que van beure aigua són les primeres que es deshidrataran. Us veieu obligats a tirar per la borda els cadàvers. Aquell mateix matí comences a tenir símptomes d'hipotèrmia. La teva embarcació mai no arribarà a les Canàries. Naufragueu al costat de la costa de Mauritània. Només sobrevius tu i una altra jove. El mar retorna a la costa els cadàvers dels teus companys i les autoritats os condueixen de nou al Senegal. Ha passat un mes i mig des que vas abandonar casa teva. <i>Passa a la carta 4b.</i>
4b. Estàs de nou a Sant Louis, a Senegal. No tens diners per pagar el viatge de nou, i tampoc et tornaries a embarcar. La teva embarcació va naufragar i et vas salvar de miracle. A- Decideixes tornar a Monròvia i posar fi al teu viatge - <i>vés a la carta 6.</i> B- Intentes viatjar a Tamanrasset (al sud d'Algèria) a través de Mali - <i>vés a la carta 7.</i>	5. Comences a beure aigua utilitzant les mans. Tot i el mal gust i el color, penses que és aigua i t'obligues a beure'n. En veure't una persona més segueix el teu exemple. Cada cop tens més set. Malauradament, a mesura que les hores passen, comences a adonar-te que no ha estat una bona idea. Les persones que heu begut aigua de mar sereu les primeres que us deshidratareu. L'endemà, les persones que han sobreviscut us deixaran al mar, ningú vol anar amb cadàvers a l'embarcació...
6. En un dispensari mèdic d'una ONG de la ciutat, coneixes a un home de la Organització Internacional per a les Migracions (OIM) que et persuadeix de què tornis a casa, et diu que Europa no és la terra que havies somniat, i moltes persones es queden pel camí. Tu has tingut sort. Ets molt forta, però l'experiència t'ha traumatitzat i t'acompanyarà tota la teva vida, i decideixes tornar a casa. Des de la OIM, et faciliten els mitjans per tornar a casa, amb la teva família.	7. Parlant amb el teu contacte de Monròvia, decideixes viatjar a Tamanrasset (Algèria), a través de Gao (Mali). Saps que existeixen riscos, però estàs disposada a assumir-los. Per altra banda, ningú t'ha informat de què et trobaràs al camí ni de la situació política del país. Si hi ha perills, tu ignores quins són, però estàs molt nerviosa i et costa conciliar la son. Aconsegueixes arribar a Bamako, capital de Malí, en autobús. Després de llargues i esgotadores jornades de viatge a través de pistes de terra, policia corrupta i xantatges. - <i>passa a la carta 7b.</i>

2

5

1b

1p

4

4

3

3

5

2

4b

4p

7

7

6

6

7b. Al llarg del teu viatge per Mali t'assabentes de què milers de persones fugen donada la inestabilitat política. Us trobeu amb 14 controls militars i policials; a cadascun ets extorsionada per soldats i policia què et demanen entre 1000 i 5000 francs CFA (entre 2 i 10€). En arribar a Gao et roben l'equipatge amb la roba i les teves pertinences. Afortunadament, has salvat els diners. Gao és la principal porta al desert del nord-est de Mali. Molta gent com tu vol arribar a Europa per aquesta via. T'ofereixen la possibilitat de viatjar al sud d'Algèria en camió per uns 500 dòlars. Sortireu en uns dies. A- Li dius que no tens gaires diners i intentes regatejar – <i>vés a la carta 8.</i> B- Acceptes el preu que et proposa – <i>vés a la carta 9.</i>	11. Després de sis dies de viatge, aconseguíu arribar a Tamanrasset (Algèria). Des d'aquí tens dues possibles opcions: intentar creuar la tanca pel Marroc, o embarcar-te cap a Itàlia des de Líbia. Un compatriota que viu als <i>guetos</i> de la ciutat t'aconsella que ho intentis a través de Líbia. Ell va intentar creuar la tanca, i va haver de ser atès per ferides a Nador. És perillós i podries trigar mesos o anys en aconseguir-ho. D'altra banda, et fa pànic pensar en haver-te de tornar a embarcar per intentar arribar a Itàlia. A- Viatges fins a Ouajda (Marroc) i intentes arribar a Espanya, via Marroc i Melilla. – <i>vés a la carta 27.</i> B- Intentes arribar a Europa a través de Trípoli i Itàlia. – <i>vés a la carta 12.</i>
8. Li dius que no et queden gaires diners i li expliques la teva situació. T'explica que tindries maneres d'aconseguir els diners intercanviant favors sexuals a persones que ell et pot presentar, però li dius que li pots oferir 400 euros pel viatge. El teu contacte accepta. En uns dies es posarà en contacte amb tu. – <i>passa a la carta 9.</i>	12. Intentes buscar algú què et pugui portar a Trípoli. Finalment, un nigerí s'ofereix a arreglar-te el viatge fins a Trípoli a través de Ouargla a canvi de 300 euros. Aquesta és la teva última opció i no et sents gens segura a la ciutat, així que acceptes. Malauradament, les autoritats argelines han suscrit acords amb la UE que els obliguen a reforçar les fronteres: a perseguir migrants com tu. Per sort, encara et queden alguns diners, i quan la policia t'acosa i presiona li entregues una quantitat i et deixa marxar. Penses que la pitjor màfia són tots aquests policies. Algunes persones que viatgen amb tu ho saben, i van comprar un passaport fals a Mali. <i>Passa a la carta 13.</i>
9. Mentre esperes a sortir, t'allotges en el <i>gueto</i>. Hi ha tres barris com aquest a la ciutat i tothom que vol viatjar a Europa hi és. Tota la ciutat de Gao viu del transport de persones. Sents que 24 persones van morir dues setmanes abans mentre feien el trajecte que tu estàs a punt de fer. Un camió es va avariar i van ser abandonats a la seva sort. El teu contacte t'assegura que els seus camions estan en bon estat i que el conductor és una persona de confiança. Per altra banda, no et vols quedar en aquella ciutat gaire temps, i no tens més opció, així que un dimecres et puges al camí amb 22 persones més. 1 a 5 – <i>vés a la carta 10.</i> 6 a 20 – <i>ves a la carta 11.</i>	13. En primer lloc, arribeu a Ouargla, un centre de trànsit situat al sud d'Algèria. Estàs 9 dies amagada a un hangar habilitat per les autoritats per a les persones migrants. Després surts en camió rumb a Trípoli. Un cop arribat allà, la mateixa persona que et va portar en camió s'ofereix a aconseguir-te un passatge a Lampedusa. "<i>Però hauràs d'esperar</i>", et diu. Saps que no tens diners per pagar ara mateix el cost. A- Li dius que no tens diners però que miraràs com aconseguir-los - <i>vés a la carta 14.</i> B- No acceptes la oferta – <i>vés a la carta 15.</i>
10. Malauradament, el camió es ràpid. Massa. Un dels revolts t'agafa d'imprevist i caus del camió. Hi ha molta alçada i sents com alguns ossos es trenquen. Tot i que el camió para a recollir-te i et tornen a pujar al camí, sense atenció mèdica no passes la primera nit. Un cop hagin comprovat que no has sobreviscut, els teus companys hauran de deixar-te al desert per a poder sobreviure...	14. L'home et diu que en uns dies podeu parlar, quan tinguis els diners. Et diu que l'acompanyis i et deixa en mans d'un grup de milicians. Acabes engarjolada en una gàbia de l'antic zoo de Trípoli. Estàs malalta i desnodrida... Aquesta nit vindran a violar-te i et robaran els pocs euros que encara tenies i amb què esperaves poder comprar un passatge per viatjar per mar a Malta o Lampedusa. Pot ser que passin mesos o anys fins que aconseguis trobar la manera d'escapar i encara més poder trepitjar Europa. Pot ser que no ho aconseguis mai.

11

11

7b

7b

12

12

8

8

13

13

9

9

14

14

10

10

15. Decideixes no acceptar l'oferta. Et trobes sola, a una ciutat com Trípoli. Ja portes uns dies de camí com per saber que una dona com tu té la supervivència molt difícil, i intentes amagar-te. Tot i així, necessitaràs treballar per a tenir diners per a pagar el passatge. Tanmateix, poden passar mesos fins que ho aconsegueixis, si és que algun cop pots... probablement, mai arribaràs a Europa.	22b. En arribar a Agadez, coneixes a alguns funcionaris italians que col·laboren en el país amb la OIM (Organització Internacional per a les Migracions). Et volen convèncer de que tornis a casa, i t'ofereixen un bitllet de tornada a Libèria. A- Tornes a Libèria – <i>passa a la carta 6.</i> B- Intentes escapolar-te d'aquestes persones i intentar arribar a Europa - <i>passa a la carta 23.</i>
20. (de Monròvia a Agadez) Camí a Algèria, viatges en taxi i autobusos vells, amuntegada entre migrants com tu. Al llarg de la ruta, el problema més gran que et trobes és la policia: et veus obligada a subornar-la en el control de Burkina Faso. En arribar al país, t'intenten obligar a prostituir-te. No entens res, ni tú parles francès ni ells entenen res del teu anglès liberianès. No saps com reaccionar i els hi dones alguns diners. 1 a 8 -> <i>passa a la carta 21.</i> 9 a 20 -> <i>passa a la carta 22.</i>	23. Agadez és una de les principals llançadores de migrants del centre d'Àfrica, i la seva economia en depèn en gran part. T'allotges en una casa vella juntament amb altres migrants com tu, i esperes el moment oportú per a partir a través del desert. Et diuen que tens dues opcions: A- anar per l'itinerari que passa per Dirku i que arriba a l'oasi libi de Sabha. D'allà podràs arribar a Trípoli i tractar d'arribar a Europa per mar, a través de Sicília. - <i>vés a la carta 13.</i> B- seguint una antiga ruta de camellera sahariana, pots intentar arribar a Tamanrasset (sud d'Algèria). D'allà, la teva millor opció seria arribar a Melilla – <i>vés a la carta 24.</i>
21. Malauradament, els diners que portes a sobre no serveixen per a fer canviar d'opinió a als homes que tens davant. Et tanquen en una habitació juntament amb altres dones, i aconsegueixes assabentar-te que la captació de nens i dones com a obra esclava és una pràctica comú al Sahel. En uns dies, et vendran a un senyor que et violarà cada nit, mentre penses en la manera d'escapar d'aquell país...	24. Intentes buscar algun passant que s'ofereixi a portar-te a Tamanrasset. Els governs europeus es refereixen a aquests intermediaris com màfies, però tu no ho veus així. És cert que hi ha grups criminals especialitzats en l'explotació laboral i sexual de les migrants, però també que moltes d'aquestes persones són essencialment "proveïdors de serveis". És un risc que s'ha de córrer. Et trobes amb un passant que et demana 200 dòlars per fer el viatge. Per sort, encara et queden diners, has conegut moltes noies que porten mesos atrapades a la ciutat intentant reunir els diners que costen els passatges treballant com a prostitutes. <i>Passa a la carta 24b.</i>
22.T'escapes pels pèls. Gràcies a què tenies alguns diners, els hi dones i aconsegueixes sortir-te'n. T'adones de quin hauria estat el teu destí de no haver portat diners a sobre. En arribar a la frontera amb Níger, tornes a haver de subornar a un policia. Més diners. A la nit a la frontera, et colpegen i et roben els 500 euros que troben. Per sort, havies ocultat la resta dels teus diners a la teva vagina. No hi ha res més perillós que els soldats desesperats: durant la guerra civil, es diu que eren més perilloses les tropes de pacificació de l'Ecomog que les milícies del senyor de la guerra. Finalment, arribes a Agadez. (Níger), on conflueixen gran part de les rutes terrestres africanes. <i>Passa a la carta 22b</i>	24b. Una matinada puges en una vella pick-up amb les suspensions trencades i, juntament amb 40 migrants més, deixes Níger. Estàs a punt de fer l'etapa més difícil del teu viatge: creuar el desert del Teneré. Molts moren de gana, deshidratació o hipotèrmia. Prop de 900 km. et separen de Tamanrasset, al sud d'Argèlia. La segona nit de viatge, unes homes et desperten i et violen. No venien amb vosaltres i no saps d'on han sortit. No entens què diuen però només et deixes fer... 1 a 9 -><i>passa a la carta 25.</i> 10 a 20 -> <i>passa a la carta 26.</i>

22b

55p

15

12

23

53

20

50

24

54

21

51

24b

54p

22

55

25. Els dies passen i la gana, la set i les temperatures extremes et van debilitant. Cada dia estàs més dèbil i sents que no pots més. Els controls s'han intensificat i trigareu uns dies més en arribar. Les nits són molt fredes i els dies molt calorosos... Quan per fi et rendeixes, els teus companys no saben si has mort de set, de fred o de gana; ells mateixos estan lluitant per sobreviure i el desert no perdona...	26. Passen els dies i la gana, la set i les temperatures extremes van debilitant-te poc a poc. Un matí, comences a forçar la vista i veus un munt de cadàvers estirats a la sorra. El desert sembla un cementiri... Per sort, ets més forta del que pensaves i aconsegueixes sobreviure a base de dàtils, galetes i aigua adulterada. La <i>pick-up</i> no falla al llarg dels dies i una tarda de diumenge aconsegueixes creuar la frontera argelina. Ja de nit, arribes a Tamanrasset. <i>Passa a la targeta 11.</i>
27. Després d'una setmana en un hostel de les afores de Tamanrasset, has decidit que viatjaràs cap al Marroc. Et proposen arreglar-te el viatge per uns 200 euros. Acceptes. Un dijous surts cap al Marroc, passant per les ciutats algerines de In Salah i El Meniah. Després de dos dies de viatge, aconsegueixes arribar a Orán. El problema ara és aconseguir passar fins a Marroc. 27 km separen Mehnia de Oujá, ja al Marroc. No hi ha cap indicatiu, així que camines i camines per terra de ningú. Quan estaves a punt d'arribar a la ciutat d'Oujdah, dos agents de la policia marroquí t'obliguen a pagar-los 300 euros per permetre't el pas. <i>Passa a la targeta 28.</i>	28. Et negues i intentes donar la volta. Acabes rebent una pallissa. No només t'han robat els diners que conservaves; ets deportada a Algèria i abandonada en terra de ningú, en algun lloc prop de la frontera que havies creuat el dia abans. <i>Passa a la targeta 29.</i>
29. Al cap d'uns dies tornes a intentar creuar la frontera. T'acompanyen menors, gent gran, gent malalta..... arribes caminant per la nit i després d'aconseguir escapolir-te de la policia cerques refugi entre els teus. Allà esperes durant mesos el moment propici per regressar al nord i tractar de saltar la tanca des de Melilla, tot i que no saps si seràs capaç. L'altra opció seria buscar la manera de creuar l'Estret pel mar, però has perdut els diners; estàs malalta i desnodrida i a més a més no saps nedar... Voldries parlar amb la teva família.. <i>Passa a la targeta 30.</i>	30. Durant uns mesos, t'alimentes del què trobes entre els contenidors i el que porten algunes persones del poble. En una de les irrupcions de la policia marroquí al campament, s'incendia tot el que tenies en el campament. Cada cop et veus amb menys forces i és probable que mai aconsegueixis arribar a trobar-te amb forces d'intentar saltar la tanca,.. probablement, mai arribaràs a Europa.

26

59

25

52

28

58

27

51

30

30

29

50

